

ДМИТРИЙ ВЕНЕВИТИНОВ

ЕЛЕГИЯ

Превод от руски: Янко Димов, —

chitanka.info

Вълшебнице! Как сладко ня ми ти
за дивната страна, която ражда
очарование, надежди, красоти.
Как слушах аз с неутолима жажда
словата ти чудесни, как мечтах
за този край незнаен, но прекрасен.
Опиваше те въздухът му ясен
и в твойта реч блестеше звезден прах.
Ти дълго гледа синевата чиста
и я пренесе в моите очи.
Тъй заблестя душата ти лъчиста,
че моята душа обля с лъчи.
Но светлината огнено-метежна
не жари със любов спокойна, нежна —
не! Тя гори и мъчи, и слепи,
вълнуват я изменчиви желания,
ту стихне, ту отново закипи
и във сърцето буди пак страдания.
Защо, защо ми ня вълшебен стих?
Защо те слушах със душа тъй жадна
и от чаровните ти устни пих
мечта отровна, обич безотрадна?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.